

Justitsministeriet

Att.: Tobias Peter Jessen

Sendt pr. mail til topi@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk

**FINANS
DANMARK**

Finans Danmarks høringssvar – gennemførelse af revideret forbrugerkreditdirektiv

Lovforslagets § 1 – ændringer i lov om kreditaftaler

Generelle bemærkninger

Finans Danmark skal indledningsvist takke for muligheden for at kommentere på lovudkastet samt muligheden for at deltage i ministeriets følgegruppe i relation til implementeringen af forbrugerkreditdirektivet.

Lovforslaget implementerer forbrugerkreditdirektivet, som gælder for kreditaftaler med forbrugere, som ikke er sikret ved pant i fast ejendom. Flere bestemmelser i kreditaftaleloven gælder dog både for forbrugerkreditaftaler og for boligkreditaftaler, hvilket også er tilfældet efter implementeringen af det nye forbrugerkreditdirektiv. Boligkreditaftaler er imidlertid reguleret særskilt i boligkreditdirektivet, ligesom man i Danmark har yderligere krav til kreditværdighedsvurderinger for boliglån med blandt andet særlige krav til anvendelse af fast rente med afdrag, særlige krav på risikable lån, vækstvejledningen mv. Der er derfor tale om overimplementering af forbrugerkreditdirektivets regler, som der ikke er grund til at fortsætte med, da der er taget særskilt stilling til reguleringen af boliglån både i EU og i Danmark.

Forbrugeren får med direktivet – og lovforslaget – ret til at vælge at modtage oplysninger eller beskeder fra kreditgiver på papir eller et varigt medium, som forbrugeren vælger. Vi bemærker i den forbindelse, at digital kommunikation er standard i de nordiske markeder, og papirbaseret kommunikation sjældent efterspørges. Institutterne har ofte udviklet en digital løsning til kommunikation med deres kunder. Det er efter vores opfattelse afgørende, at den nye ret rummes inden for de muligheder, som institutterne i forvejen anvender.

Lovforslaget indeholder en række bestemmelser, som i dag er reguleret af bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder. Det drejer sig bl.a. om § 4 c, § 7 f og § 14. Vi finder behov for en klar afgrænsning af, hvornår kreditaftaleloven finder anvendelse, og hvornår god skik bekendtgørelsen finder anvendelse.

Høringssvar

10. september 2025

Dok: FIDA-300870041-548-v1

Nedenfor følger vores bemærkninger til en række specifikke bestemmelser og de tilhørende bemærkninger.

Bemærkninger til specifikke bestemmelser

Lovforslagets § 1, nr. 5 (KAL § 3, stk. 2 nr. 6)

Det fremgår af bemærkningerne til nr. 5 (side 329), at kreditaftaler i form af overtræk er omfattet af lov om forbrugslånsvirksomheder, hvilket medfører at kreditgiver skal efterleve reglerne i § 11 a, om ÅOP-loft og § 11 b, om omkostningsloft. Efter § 11 b, må en kreditgiver ikke opkræve omkostninger, der udgør mere end 100 pct. af "det samlede kreditbeløb". Definitionen på et overtræk i kreditaftaleloven § 4, stk. 1, nr. 5, er "et stiltiende accepteret overtræk..." Definitionen forudsætter således, at der ikke er indgået en aftale om en konkret hovedstol (og dermed heller ikke "et samlet kreditbeløb")

Lovgiver opfordres til at angive, hvordan kreditgiver skal beregne et omkostningsloft efter lov om forbrugslånsvirksomhed § 11 b, når der ikke er forekommer et samlet kreditbeløb.

Lovforslagets § 1, nr. 15 (KAL § 4 b)

På lovforslagets side 343 henvises der i 4. afsnit til "§ 4 a stk. 1". Vi mener rettelig, at der bør henvises til § 4 b stk. 1.

Lovforslagets § 1 nr. 16 (KAL § 7a)

Oplysningerne efter § 7 a vil ofte gives i forbindelse med, at kunden får tilsendt en kreditaftale, der indeholder de nævnte oplysninger, og det er derefter op til kunden at beslutte, hvornår vedkommende underskriver kreditaftalen.

Hvis kunden har en frist på f.eks. 14 dage til at underskrive kreditaftalen men vælger at underskrive samme dag som modtagelsen af dokumentet, går vi ud fra, at denne situation ikke er omfattet af bestemmelsen. Kreditgiver har således ikke indflydelse på, hvornår kunden underskriver kreditaftalen, og der gives jo allerede oplysning om fortrydelsesretten i dokumentet.

Der er endvidere skærpede forpligtelser på vej i forbruger aftaleloven, som handler om at gøre det lettere for forbrugeren at fortryde en aftale. Disse regler træder i kraft den 19. juni 2026 og betyder blandt andet, at den erhvervsdrivende, for aftaler om fjernsalg, der indgås ved hjælp af en onlinegrænseflade, skal sikre, at forbrugeren kan fortryde aftalen ved hjælp af en fortrydelsesfunktion, der har en fremtrædende plads på onlinegrænsefladen og er let tilgængelig for forbrugeren. Efter vores opfattelse vil forbrugeren med de nye regler om fortrydelse i forbruger aftaleloven være tilstrækkelig informeret om muligheden for at fortryde.

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

Det følger af stk. 3, at de i stk. 1 nævne oplysninger skal gives på papir eller et varigt medium, som forbrugeren vælger. Forbrugeren ret er begrænset til medier, der er almindelig anvendt. En kreditgiver vil typisk kommunikere og give oplysninger til en forbruger via en platform, som kreditgiveren har udviklet, f.eks. en netbank. Herudover vil en kreditgiver have indgået en samarbejdsaftale med en udbyder af en digital postkasse, hvor kunden kan modtage post fra kreditgiver, f.eks. e-Boks. Det forekommer disproportionalt at kræve, at en kreditgiver skal indgå yderligere samarbejdsaftaler med tredjeparter, for at kunne leve op til denne forpligtelse, blot fordi enkelte kunder efterspørger en bestemt kanal. Vi lægger på den baggrund til grund, at kreditgiver lever op til bestemmelsen ved at tilbyde de medier, som kreditgiver anvender.

Forbrugeren kan også vælge at modtage oplysningerne på e-mail (som anses for et varigt medium). Denne valgmulighed vil dog indebære en række risici for forbrugeren. Først og fremmest er e-mails generelt ikke krypteret tilstrækkeligt til at sikre fortrolighed i forhold til § 117 i lov om finansiel virksomhed eller databeskyttelsesforordningen.

Det betyder, at forbrugernes kreditoplysninger risikerer at blive opsnappet, hvilket kriminelle potentielt kan udnytte enten direkte overfor kreditgiveren eller til at udøve svindel overfor forbrugeren (f.eks. ved mere overbevisende at udgive sig for forbrugeren pengeinstitut). Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, hvis kreditgiveren skal foretage en sikkerhedsteknisk vurdering af forbrugeren konkrete e-mail, udbyder eller yde forbrugeren nærmere rådgivning om risikoen ved at anvende e-mail. På den baggrund foreslår vi, at det ikke skal være pligtmæssigt at tilbyde information via e-mail og lignende usikre kanaler.

Tilsvarende gælder i relation til lovforslagets § 1, nr. 20 (KAL § 8, stk. 2, nr. 17).

Lovforslagets § 1, nr. 17 (KAL § 7 b)

Af § 7b, stk. 1, følger, at de i § 7a, stk. 1 og 2, nævnte oplysninger "uanset § 7 a, stk. 3, 1. pkt." gives på papir eller varigt medium ved hjælp af bilag 3, ligesom der i § 7b, stk. 2, anføres "uanset § 7 a, stk. 4". Vi er usikre på, om disse udsagn har en selvstændig relevans, idet det klart fremgår af § 7 b, stk. 1, at oplysningerne skal gives ved brug af bilag 3.

Lovforslagets § 1, nr. 18 (KAL § 7 c)

Finans Danmark støtter den valgte direktivnære implementering i relation til kreditværdighedsvurderinger og noterer sig en mere eksplicit angivelse af det skøn, som kreditgivere er underlagt.

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

Af § 7 c, stk. 8, følger, at kreditgiver ikke efterfølgende kan "annullere eller ændre kreditaftalen til skade for forbrugeren", jf. direktivets artikel 18, stk. 7. "Annullere" er ikke et juridisk begreb i dansk ret, og vi opfordrer til i stedet at anvende f.eks. opsigelse eller ophævelse. Alternativt skal det fremgå af bemærkningerne, hvad der menes med begrebet. Vi bemærker, at begrebet også anvendes i den foreslåede § 8 b, stk. 5, og § 10, stk. 6, hvor der også er behov for en præcisering.

Vi finder det desuden afgørende at få afklaret, om stk. 8, er til hinder for at ændre/opsige en kreditaftale, som er fejlbehæftet f.eks. pga. en regnefejl, inden kreditten er effektueret, og hvor en korrekt kreditværdighedsvurdering viser, at indgåelse af aftalen åbenlyst vil være til skade for forbrugeren.

I forhold til § 7 c, stk. 9, og i relation til "automatisk behandling", bør det præciseres, at bestemmelsen ikke kun omfatter fuldt automatiske processer, men også omfatter tilfælde, hvor der er både foretaget automatisk behandling og menneskelig kontrol.

Det følger af stk. 11, at kreditgiver i tilfælde af afslag skal henvise til "let tilgængelige gældsrådgivningstjenester". Af bemærkningerne følger, at kreditgivere spiller en rolle med hensyn til at forebygge overdreven gældsætninger. Det er imidlertid ikke helt klart, hvornår det er relevant at henvise forbrugeren til en gældsrådgivningstjeneste, herunder om det er i alle tilfælde af afslag. Desuden finder vi ikke, at det er helt klart, hvad der forstås ved "let tilgængelig". Dette kan med fordel uddybes i de specielle bemærkninger, herunder at der kan henvises til den opgørelse, som medlemsstaterne skal afrapportere om til Kommissionen i forhold til lettilgængelige gældsrådgivningstjenester (s. 285, 2. afsnit).

Afslutningsvist opfordrer vi Justitsministeriet til at initiere et samarbejde med Skatteministeriet i forhold til en ændring af lovgrundlaget bag eSkatData, så indberetningsfrekvenserne ændres til daglige opdateringer. Det vil bevirke en væsentlig forbedring af grundlaget for kreditgivers arbejde med kreditværdighedsvurderingen.

Lovforslagets § 1, nr. 21 (KAL § 8 b)

Efter stk. 3, skal kreditgiver "videresende" til let tilgængelige gældsrådgivningstjenester ved regelmæssigt overtræk. Bestemmelsen har ophæng i artikel 25, stk. 2. I den engelske udgave af direktivet anvendes "refer" (henvise) i artikel 18, stk. 9, som også er anført i den foreslåede § 7 c, stk. 11, og "redirect" (videresende) i artikel 25, stk. 2. I den tyske udgave bruges "Verweisen" i begge bestemmelser. Det samme gør sig gældende i den svenske udgave, hvor "hänvisa" bruges i begge

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

bestemmelser. Det bør tydeliggøres, om der er tiltænkt en forskel med de to forskellige begreber.

Bestemmelsen fastlægger i stk. 4 kreditgivers oplysningspligt ved konti, der tillader overtræk. Det er imidlertid fortsat uklart, hvilke indlånskonti, lovgiver mener er omfattet af oplysningspligten, idet vi bemærker, at forbrugeren ikke er tillagt en ret til at overtrække en indlånskonto. Vi opfordrer til, at lovgiver præciserer, hvornår bestemmelsen finder anvendelse, herunder i hvilke overtræksituationer.

For at få kronologien rigtig bør 1. pkt. i stk. 5, ændres til: *Nedsættes eller annulleres overtrækket, skal kreditgiveren tilbyde forbrugeren mulighed for at tilbagebetale det beløb, der faktisk er udnyttet, i omfanget af denne nedsættelse eller annullering, inden der indledes tvangsfuldbyrdsprocedurer og uden yderligere omkostninger.* Tilsvarende gør sig gældende i relation til § 10, stk. 6 (lovforslagets § 1, nr. 23).

I relation til adgangen efter stk. 4 og 5, lægger vi til grund, at nedsættelse/annulering må anses som en opsigelse/ophævelse fra kreditgivers side – f.eks. pga. misligholdelse, og at ordinær udløb af overtræksmuligheden ikke er omfattet af bestemmelsen.

Vi finder desuden, at kreditgiver i særlige tilfælde bør kunne fravige kravene i stk. 4 og 5, f.eks. i situationer, hvor kreditgiver opsiger en kreditaftale med en forbruger pga. mistanke om hvidvask eller terror. Her vil det ikke altid være muligt at give forbrugere et varsel på 30 dage, ligesom der ikke vil kunne tilbydes forbrugeren at afdrage overtrækket/kreditte over 12 måneder. Endvidere bør kreditgiver kunne fravige varslingskravet i de situationer, hvor forbrugeren groft og forsætligt misbruger en overtræksmulighed. Tilsvarende gør sig desuden gældende i forhold til den foreslåede § 10, stk. 5 og 6 (lovforslagets § 1, nr. 23).

Afslutningsvist bemærker vi, at krav om 12 mdr. afdragsordning vil bevirke i en større risiko for at overskride omkostningsloftet. Kreditgiver må dermed indkalkulere dette, når kreditten gives, hvilket kan medføre yderligere begrænsninger i de produkter, som forbruger tilbydes.

Lovforslagets § 1, nr. 23 (KAL § 10)

Vi bemærker, at kreditgiver efter den foreslåede bestemmelse skal holde forbrugeren "underrettet" ved hjælp af et kontoudtog, hvilket følger ordlyden af artikel 24. I den engelske version af direktivet anvendes betegnelsen "informed", i den tyske "informieren" og i den svenske "informerad".

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

Vi finder, at "underrette" kan tolkes, så kreditgiver aktivt skal give kontoudtoget til forbrugeren (Push). Med "informeret" lægges der op til, at bestemmelsen vil kunne opfyldes ved, at kontoudtoget stilles til rådighed, f.eks. i netbanken (Pull). Vi finder, at kreditgivere bør kunne leve op til bestemmelsen ved at stille kontoudtog til rådighed i netbanken. Der bør i den forbindelse skeles til § 77, stk. 2, i lov om betalinger, hvor oplysninger om betalingstransaktioner skal meddeles eller stilles til rådighed. Herudover er der alene en forpligtelse til at give oplysningerne, hvis der har været transaktioner på kontoen i den forgangne måned. Forpligtelsen til at levere et kontoudtog i § 10, må således kunne opfyldes ved, at forbrugeren har adgang til en posteringsoversigt i netbanken.

Lovforslagets § 1 nr. 26 (KAL §§ 12-15)

I § 12, stk. 3, følger det, at kreditgiver trods forbud om kombinationssalg kan anmode forbrugeren om at åbne eller opretholde en betalings- eller opsparingskonto, hvis formålet med en sådan konto er "*at samle ressourcer for at opnå kreditten*". Vi foreslår en præcisering af, hvad der menes hermed, herunder om det indebærer mulighed for kreditgiver til at betinge et kredittilsagn af, at forbrugeren opretter en betalings- eller opsparingskonto og på denne konto præsterer en opsparing af en vis størrelse, inden kreditgiver stiller en kredit til rådighed.

Efter § 14 skal forbrugeren udtrykkelig informeres om, hvorvidt der ydes eller kan ydes individuelle anbefalinger til den pågældende – som ligger ud over kreditgivningen og kreditformidlingen. Bestemmelsen angår således de oplysningspligter og rådgivningsregler, som kreditgiveren eller kreditformidleren er underlagt.

Bestemmelsen ses ikke at harmonere med rådgivningspligten efter god skik bekendtgørelsen. Det er vores opfattelse, at finansielle virksomheder, som i forvejen er underlagt god skik for finansielle virksomheder og rådgivningsreglerne heri, ikke er omfattet af bestemmelsen. Det bør derfor fremgå af stk. 10, at bestemmelsen heller ikke finder anvendelse på finansielle virksomheder, som er underlagt en rådgivningsforpligtelse efter god skik for finansielle virksomheder.

Lovforslagets § 1, nr. 32 (KAL § 26)

Ændringen af § 26 og bemærkningerne i lovforslaget medfører, at en forbruger har ret til en reduktion af alle de omkostninger, som er opkrævet i forbindelse med kreditaftalen (herunder stiftelsesomkostninger), hvis forbrugeren tilbagebetaler før tid. I § 4 er indført en definition af "førtidig tilbagebetaling", som er "hel eller delvis indfrielse af forbrugeren forpligtelser..." Det er vores opfattelse, at "hel eller delvis indfrielse" ikke omfatter mindre betalinger, som svarer til en lille procentdel af den aftalte hovedstol. Delvis indfrielse må således kunne tolkes som et

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

ekstraordinært afdrag, hvor forbrugeren nedbringer sine forpligtelser med en større procentdel.

Efter § 8, stk. 1 skal enhver ændring til en kreditaftale udarbejdes på papir eller andet varigt medium. Vi mener ikke, det gælder i de tilfælde, hvor forbrugeren vælger delvist at indfri sin forpligtelse før tid. Det vil ikke være rimeligt, at kunden både kan kræve oprindelige stiftelsesomkostninger forholdsomæssigt reduceret, samt at kreditgiver herudover skal give forbrugeren en ny kreditaftale uden at få dækket omkostningerne hertil.

Det følger af bestemmelsen, at forbrugeren har ret til nedsættelse af de samlede omkostninger i forbindelse med kreditaftalen. Vi finder det relevant med yderligere vejledning i forhold til beregningen, herunder hvilke omkostninger der er omfattet og hvilke er ikke omfattet af refusionen, samt hvad der er forholdsomæssigt. Med andre ord, mere vejledning i forhold beregningsmodellen.

I relation til tinglysningsafgifter støtter vi ministeriets opfattelse af, at retten til førtidig indfrielse ikke involverer tinglysningsafgifter. Vi støtter også ministeriets indstilling om, at nuværende retstilstand vedrørende førtidig indfrielse af fastrentelån fastholdes.

Lovforslagets § 1, nr. 34 (KAL § 29 a)

Bestemmelsen art. 35, som anfører, at kreditgivere "hvor det er relevant, giver rimelig henstand". Vi bemærker, at den foreslåede § 29 a har valgt at indsætte "skal". For at der ikke opstår tvivl om rækkevidden af bestemmelsen, og henset til den direktivnære implementering, der ellers foretages med lovforslaget, anbefaler vi, at § 29 a formuleres som artikel 35.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at kreditgiver, hvis det er relevant, skal yde rimelig henstand. På side 278 nævnes som eneste eksempel, at kreditgiveren ikke er forpligtet til at tilbyde henstandsforanstaltninger gentagne gange, når forbrugeren ikke reagerer. Vi finder det hensigtsmæssigt for forståelsen af bestemmelsen i de specielle bemærkninger (s. 403) at indsætte yderligere andre eksempler på, hvor det ikke er relevant, ligesom vi opfordrer til en præcisering af, hvilken sammenligning, kreditgiver skal foretage efter stk. 3, herunder i forhold til vilkår for den nye kontra oprindelige kreditaftale (s. 404).

I forhold til stk. 2, lægger vi til grund, at en fuldstændig eller delvis refinansiering af kreditaftalen bevirker, at kreditgiver på ny skal give oplysninger efter § 8.

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

Undtagelsen i stk. 3, forudsætter, at ændringen ikke bevirker en væsentlig ændring af beløbet. Da der er tale om foranstaltninger i forhold til at hjælpe en nødlidende kunde, bør der være en generel mulighed for at fravige kravet om kreditværdighedsvurdering – eller alternativt foretage en lempeligere kreditværdighedsvurdering. Dette ses også at kunne rummes inden for forbrugerkreditdirektivet.

Lovforslagets § 2 – ændringer i lov om markedsføring

Lovforslagets § 2, nr. 3 (MFL §§ 11 c og d)

I § 11 d, stk. 1, henvises der til markedsføring af "kreditprodukter". Forslaget indeholder, så vidt vi kan se, ikke en definition herpå. Det bør præciseres, om der med kreditprodukter menes kreditaftaler, eller noget andet, idet der i så fald bør indsættes en definition af "kreditprodukter".

Det følger nr. 1, at markedsføring af kreditprodukter ikke må tilskynde forbrugere til at søge om kredit ved at antyde, at kredit vil forbedre disse forbrugeres finansielle situation. Der kan i visse tilfælde være situationer, hvor det kan betale sig for forbrugere at samle dyre forbrugslån i ét billigere og bedre banklån. Af bemærkningerne følger, at der må oplyses herom i en rådgivningssammenhæng. Vi finder det unødigt begrænsende, at man ikke i sin markedsføring kan gøre forbrugere med dyre forbrugslån opmærksomme på muligheden for eventuelt at opnå en billigere løsning (udenfor de tilfælde, hvor vi er forpligtet til at yde rådgivning).

Det fremgår af bemærkningerne, at den foreslåede bestemmelse ikke vil være til hinder for, at en kreditgiver i forbindelse med en individuel rådgivning f.eks. rådgiver en kunde til at omlægge lån, hvorved kunden sparer penge. Tilsvarende vurderes det også muligt, at en kreditgiver kontakter en kunde med hjemmel i god skik reglerne med henblik på at give kunden information om kundens nuværende produkter eller services, forudsat kontakten ikke er omfattet af markedsføringslovens § 10. Dette bør præciseres i bemærkningerne.

Lovforslagets § 2 nr. 4 (MFL § 18. stk. 1)

Vi finder det hensigtsmæssigt, at bestemmelsen åbner op for brug af andre formuleringer, der skærper forbrugerens opmærksomhed. Vi bemærker dog, at det ikke virker hensigtsmæssigt, at der også skal gives en advarsel i tilfælde, hvor kreditaftalen er rentefri og ikke medfører omkostninger for forbrugeren. Advarslen vil i disse tilfælde ikke have et reelt formål. Vi foreslår derfor, at advarslen kun gives, hvis kreditaftalen er rentebærende og medfører omkostninger for forbrugeren.

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

Denne tilgang vil også i højere grad være i overensstemmelse med lovens intention, om at markedsføringsbudskaber bør være klare, korte, korrekte og forståelige.

Lovforslagets § 2 nr. 10 (MFL § 18. stk. 5)

Vi fortolker bestemmelsen, så standardoplysningerne i stk. 1, nr. 1-4 altid skal vises på "første skærmbillede" uanset medie, og at det dermed kun er nr. 5 og 6, der kan gives adgang til ved at klikke/scrolle/swipe. Kan det konkluderes, at hvis mediet ikke kan rumme nr. 1-4, vil kreditgiver været afskåret fra at markedsføre kreditaftalen på mediet?

I er velkomne til at kontakte mig, hvis høringssvaret giver anledning til spørgsmål.

Med venlig hilsen

Anne Aarup Fenger

Direkte: 30161136

Mail: afe@fida.dk

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

